

บทบรรณาธิการ

EDITORIAL

ปัญหาหุยมหุยม ?

หลังจากที่บรรณาธิการได้นำภาคีบริหารใหม่ ๆ มาลงพิมพ์ในหน้าบรรณาธิการลงในวารสารฉบับที่แล้วนั้น ปรากฏว่าได้มีผู้ช่วยกันวิพากษ์วิจารณ์ต่อ ๆ ไปเป็นอันมาก ภาคีบทหนึ่งรู้สึกว่ามีผู้กล่าวขวัญกันมากได้แก่บทที่ว่า "อุปสรรคต่อการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การนั้นมักเป็นปัญหาหุยมหุยมซึ่งกว่าปัญหาใหญ่จริง ๆ" ประกอบกับบรรณาธิการเคยขยายความในภาคีชุดเดียวกันนี้มาลงพิมพ์ในบทบรรณาธิการฉบับก่อนแล้ว จึงเห็นควรให้นำคำตีความในภาคีทำนองเดียวกันนี้มาลงใหม่ในบทบรรณาธิการต่อไปอีก

สำหรับภาคีบทนี้ บรรณาธิการได้ไปเรียนให้ท่านอาจารย์ปถม ชาดูสรศักดิ์ หัวหน้าฝ่ายฝึกอบรมข้าราชการคณะรัฐประศาสนศาสตร์ทราบ ท่านเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจก็ไปเลย จึงได้ทราบเรื่องเชิญท่านเขียนความเห็นลงในรูปบทบรรณาธิการนี้ ในฐานะที่ท่านรับราชการมานานมีประสบการณ์ในราชการมาก จากการศึกษาข้าราชการในหน่วยราชการหลายแห่ง และปฏิบัติราชการพิเศษอยู่เสมอมา บรรณาธิการจึงรู้สึกว่าคุณผู้อ่านจะได้รับทั้งความรู้และความบันเทิงควบคู่กันไป.

บ ก

เนื่องจากงานในโลกยุคปรมาณูปรากฏว่า กว้างขวางและซับซ้อนกว่ายุคอุตสาหกรรมมาก ดังนั้นจึงเป็นเรื่องน่าเสียดายที่ปัญหาที่กว้างขวางและซับซ้อนจะต้องมาคิดมาด้วยเหมือนกัน ด้วยเหตุนี้ของกิจการธุรกิจและราชการในประเทศตะวันตกโดยเฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐอเมริกา จึงให้ความสนใจในเรื่องนี้ไว้อย่างไพศาลและตำราตลอดจนเอกสารต่าง ๆ ที่เขียนไว้เกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานนั้นนับว่ามากเสียจนอ่านกันไม่หวาดไหว อย่างไรก็ตามปัญหาเหล่านี้จะมีอยู่มากด้วยกนกก็ตาม แต่ก็เป็นทราบดีว่าเรายังขาดความรู้เกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้เท่าไรนักในประเทศหนึ่ง ๆ

ขณะนี้ประเทศเรากำลังอยู่ในระยะพัฒนาการตามโครงการ 3 ปี 6 ปี และขณะนี้ประเทศพัฒนาก้าวหน้าไป ปัญหาในการบริหารงานก็กว้างขวางและซับซ้อนตามไปด้วย และก็เป็นข้อสังเกตอีกเหมือนกัน ที่ในบ้านเราโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงราชการเวदानมผู้ให้ความสนใจในปัญหาเหล่านี้มากจนและเพียรแก้ไขมาจนเป็นลำดับด้วย

สำหรับปัญหาในการบริหารงานข้อใหญ่ ๆ นั้น มีผู้ใหญ่ได้แสดงไว้ในที่ต่าง ๆ แล้ว เป็นอันมาก ดังนั้นในทบทวนข้าพเจ้าจึงจะนำปัญหาข้อเล็ก ๆ มาพูดถึง และถึงในการทบทวนข้าพเจ้ามี นัยมากต่างในทบทวนใช้ว่าเพราะเป็นปัญหาที่ยังไม่มีใครเคยถึง หากแต่เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นปัญหาที่ยังหาเอาออกได้เท่านั้น ปัญหาข้อเล็ก ๆ หรือปัญหาหยาบหยาบ มีอยู่ไม่น้อย ในบ้านเรา เพราะฉะนั้น สิ่งที่ข้าพเจ้าจะทำได้ในทบทวนนำมาแจ้งไว้เพียงบางข้อเท่านั้น

ก่อนอื่น ข้าพเจ้าต้องขอแสดงความเดือนดาวของหัวใจของข้าพเจ้าว่าปัญหาของ ข้าพเจ้าจะแจ้งต่อไปเป็นปัญหาหยาบหยาบอย่างใดที่หัวเรื่องนั้นหรือไม่ ข้าพเจ้าเองก็ยัง สงสัยอยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้ได้เครื่องหมายอัศเจรีย์ไว้ เพราะบางทีปัญหาเหล่านั้น ในบางสำนักงานอาจจะเป็นปัญหาใหญ่หลวงหรืออย่างน้อยก็เป็นปัญหาที่จะดูถูกว่าเป็นปัญหา หยาบหยาบไม่ได้ก็เป็นได้

ข้าพเจ้าจะตั้งใจว่า พูดอารมณ์กลามาอีกใจแล้ว ขออภัยเรื่องตัวปัญหาจริงๆ เสียที โดยจะว่าเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. เรื่องคอร์รัปชัน

เรื่องนทว่าเป็นปัญหาเพราะมันทำให้คนที่ไม่เคยคอร์รัปชันเสียกำลังใจ ตามหลักการบริหารงานสมัยใหม่มีอยู่ว่าการที่จะมีอำนาจสั่งคนให้ทำงานนั้นไม่พอ ต้องให้เขาทำงาน นั้นด้วยความเต็มใจด้วย เมื่อในสำนักงานใดเกิดการคอร์รัปชันเสียแล้ว เราจะให้คนที่ไม่ คอร์รัปชันทำงานด้วยความเต็มใจได้อย่างไร การวิพากษ์โทษที่มาติดต่อกันว่าเล็กน้อยขนาดไร ย่อมจะทำให้คนชังเกิดความไม่พอใจได้เสมอ ผลที่จะเกิดขึ้นกมอยู่ว่า ถ้าผู้ไม่คอร์รัปชันนั้น ไม่ย้ายไปอยู่ที่อื่น ก็อาจจะกระโดดเข้าคอร์รัปชันกับเขาในที่สุด เพราะแรงริษยาและทนความ เย้าชวนของแม่เงินตราไม่ไหว อันการคอร์รัปชันเป็นอุปสรรคแห่งความเจริญก้าวหน้าของ ประเทศชาติชนหนึ่ง และเป็นเรื่องบั่นทอนผลงานของส่วนรวมที่ทำได้แล้วอย่างเอก ส่วนตัว อาจจะดี แต่ส่วนรวมจะต้องเศร้า ทั้งนี้เป็นความจริงไม่ว่าในประเทศไหนเมืองใด เรื่อง คอร์รัปชันทำให้คนดี ๆ ต้องใช้หัวคิดในเรื่องนี้โดยไม่จำเป็นแทนที่จะเอาเวลาไปคิดในเรื่อง การปรับปรุงงานในด้านต่าง ๆ ให้อดขึ้น ข้าพเจ้าเคยได้ยินผู้ใหญ่บางคนพูดในที่ทำงานว่า "อ้าย เราเงินเดือนมากกว่ามันเป็นกอง อ้ายเดือนเงินเดือนนี้หารอทยเท่านั้น อดค่าหมึยได้ตั้งสอง คน มันแน่กว่าเรามาก"

2. การไม่ถูกกั้นในสำนักงาน

เรื่องนุไปก็คล้ายเรื่องทงญาปากคอกทที่ไม่ก้อพิษสงอะไร แต่ความเป็นจริงแตงอาจจะก้อพิษได้เป็นอย่งมาก เพราะถ้างคนในสำนักงานเดียวกันแตกความส่ามคักกันแล้ว การททงจะให้งานเดินไปอย่งราบรื่นเรียบร้อยแะรวดเร็วน้อย่าหมาย โดยเฉพาะถ้ามักคนไม่กอกกันในสำนักงานมาก ๆ เข้า ย่อมจะเกิดการกระทบกระทั่ง กระแนะกระแหน กระแตก กระทงกันทงไปจนอาจถึงขนาดตงเครียดแล้ว ระเบดกกกของทเดียว ผดของการทคนในสำนักงานเดียวกันไม่กอกกันจะร้ายแรงแคไหนดน้อยทงอผู้บงคบบัญชาได้รับแก้ไขสถานการณ์ที่ไม่พงประดังคนททงทงแคไหนดน้อย

3. การไม่รอบคอบถ่วงในการงาน

เรื่องนุปรากฏอยู่ทงไปมากบ้างน้อยบ้าง แะปรากฏในรูปต่าง ๆ เช่นพิมพ์ผิด ทวจทานอย่งสงพร่า ออกหนังสือไปโดยไม่มีวันที่ หรือได้เดือนผิด ได้ชองผิด เป็นต้น ความเสียหายในเรื่องนุในบางกรณีอาจถึงขนาดมหาศาลได้ ข้าพเจ้าจำได้ว่า เซอร์วินด์ตัน เซอร์ซัดด์ อดีตนายกรัฐมนตรของอังกฤษเคยบอกอ่าเพอมีให้เกิดการผิดพลาดได้ ตั้งนุสำหรับในสงครามครงน (สงครามโลกครงท 2) จะขอใช้ชื่อประเทศอิหร่านอ่าเปอร์เซีย ทงนเพราะชื่อประเทศ Iran กับ Iraq นน ทวอทชรสอดนเพียงทงเดียวเท่านั้น เรื่องนุนบอ่าเป็นอชการบ้องกันการผิดพลาดที่ส่าคัญยง เพราะถ้างนวยพนักงานพิมพ์ผิดพิมพ์ n เป็นทง q แล้วทงทงหลงตาไปได้ละก็ อาจเกิดการรบผิดประเทศก็เป็นได้

4. ทำงานชนิดพอให้ผ่านไปแต่ละวัน

การทำงานชนิดให้งานผ่านไปวันหนึ่ง ๆ โดยไม่มีจุดหมาย ไม่มีแผนงาน ไม่มีอศมคติ แะศรัทธาน เป็นผลทำให้งานเดินช้าแะได้ผลน้อยเต็มท ผู้ทปฏิบัติงานแบบนกกยงมอยู่ไม่น้อยในเมือของเรา บุคคลเหล่านี้ไม่สนใจที่จะติดตามดูอ่างานที่ตนทำไปนนั้นจะได้ผลดีร้ายประการใด ยงเป็นงานที่อยู่ใตงขณะที่จะหดมขิดแล้วอจะรบหัดทเดียว เช่นงานที่แม่ไม่อยู่ในอานาจหน้าทของเขาโดยตรง แต่เป็นงานที่อยู่ใตงอัยทเขาจะให้อความช่วยเหลือได้ อันจะทำให้งานนุราบรื่นแะรวดเร็วงน แต่เขาก็จะใจดำแะถือเป็น "ชُرระไม่ไซ" เดียตงน บุคคลเหล่านี้มักจะเป็นพวกทระเรึงเมือผู้บงคบบัญชาไม่อยู่ เขาถกษณะภาษาตทข้าพเจ้าจะขอเขียนเดียใหม่อ่า "แมอไม่อยู่ หนูเก" นั้นเทียอ

5. เรื่องการรับโทรศัพท์

ความจริงเรื่องการรับโทรศัพท์นั้น โดยปกติก็ไม่ใช่ปัญหาอะไรนัก แต่กระนั้นก็ตาม บางทีก็ทำความเสียหายให้เป็นอย่างมากได้เหมือนกัน การรับโทรศัพท์แบบที่ไม่เหมาะสมนั้น มีอยู่หลายนัย อาทิ เช่น พูดอย่างไม่มีหางเสียง ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ทราบว่าผู้พูดโทรศัพท์มานั้น เป็นใคร รับฝากคำของผู้ที่โทรศัพท์มาที่เขาขอให้ช่วยบอกคนนั้นคนนี้อาจจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ แต่ก็ไม่บอก ไม่บอก หรือบางทีมีโทรศัพท์มาถึงบุคคลคนหนึ่งแต่บังเอิญเขาไม่อยู่ในห้อง ในขณะที่นั้นก็ตอบไปว่า "ไม่อยู่" แทนที่จะไปตามหรือให้คนไปตามหาแต่เดี๋ยวก่อน เพราะเขาอาจจะอยู่แถวนั้นก็ได้ ดังนี้เป็นต้น ในเมืองฝรั่งเขามักการอบรมเจ้าหน้าที่รับโทรศัพท์กัน อยู่ตลอดเวลา เพราะเขาถือว่าเจ้าหน้าที่รับโทรศัพท์เป็นเจ้าหน้าที่สำคัญคนหนึ่งซึ่งอาจจะนำ ความดีหรือความเสียหายมาสู่กิจการของสำนักงานหรือบุคคลในสำนักงานได้

6. มีเรื่องส่วนตัวมาก ไม่เป็นอันทำงาน

ปัญหานี้มีอยู่ทั่วไปและมีอยู่ทุกยุคทุกสมัย กล่าวคือแทนที่จะใช้เวลาปฏิบัติงานอย่าง ตั้งใจและอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ผู้ปฏิบัติงานบางคนกลับละทิ้งการงานของตนเสีย ใน วันหนึ่ง ๆ เป็นเวลาไม่น้อยและไปทำงานส่วนตัวเสีย เช่น คิดคอกับคูรัก ทำการชอขายส่วนตัว หรือหลบหลีกคนนั้นคนนั้น เป็นต้น

7. ไม่สนใจในการงาน คอยแต่จะฉวยเวลาดูหนังสือเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ

ทุกคนเป็นสังคมที่ทางราชการปรารถนาจะส่งเสริมวิชาการ และการศึกษาของ ข้าราชการ จึงได้อนุญาตให้ข้าราชการไปเรียนต่อในต่างประเทศบ้าง ส่วนในประเทศก็ให้ ไปเรียนต่อในมหาวิทยาลัยหรือฟังเด็กเชอร์บ้าง ตลอดจนการส่งเสริมการสอบเลื่อนวิทยฐานะ และการศึกษาเองอยู่ตลอดเวลา การนี้ปรากฏว่าสำหรับในประเทศเราในขณะนั้นข้าราชการ ซึ่งกำลังศึกษาหรือกำลังจะสอบเลื่อนวิทยฐานะอย่างท้อถวน ไม่น้อยที่ ใช้เวลาไปกับการศึกษาหรือ ดูหนังสือในเวลาราชการเสียวันหนึ่ง ๆ หลายชั่วโมง จะเป็นด้วยไม่มั่งงานทำหรือมีแต่ไม่ทำ กิจตาม เมื่อเป็นเช่นนั้นก็เกิดความเหตอมาต่างชั้น กล่าวคือผู้ที่คงหน้าปฏิบัติงานหรือมีงาน มากก็ไม่มีเวลาหรือโอกาสดูหนังสือเหมือนบุคคลที่ว่างจากตน ครั้นถึงเวลาไปสอบเข้า ตนก็แพ้ ก็เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจขึ้น ภาวะเช่นนี้ย่อมทำให้เกิดการเสียกำลังใจจนเป็น อย่างมากได้ ซึ่งจะทำให้เสียหายแก่ราชการในที่สุด

ปัญหาหยาบหยาบที่ข้าพเจ้าพุดมานั้น ความจริงยังมีอยู่อีกซึ่งถ้าโอกาสอำนวย ข้าพเจ้า จะเขียนบรรยายมาใหม่ คอนันต์ว่าตั้งใจไปแยะแล้ว ขอยุติ.

ปถม ชาลยุทธศรี